

UDBUDSRETLIGT NYHEDSBREV

Der er allerede afsagt en del interessante afgørelser af Klagenævnet for Udbud i 2014, som må forventes at få betydning i praksis. Nedenfor får du et hurtigt overblik over den vigtigste udvikling i seneste udbudsretlige praksis i Danmark samt en status på det nye udbudsdirektiv. Til sidst får du en orientering om de nye tærskelværdier pr. 1. januar 2014.

Status på de nye udbudsdirektiver

De nye udbudsdirektiver blev den 11. februar 2014 færdigbehandlet og godkendt af EU's Ministerråd.

Direktivet vil danne grundlag for en ny dansk udbudslov. Regeringen har nedsat et udbudslovsudvalg, der skal komme med et forslag til den ny lov. Lovforslaget forventes fremsat i folketingssamlingen 2014/2015. I betragtning af hvor omfattende og komplicerede direktiverne er, må det vurderes med en vis skepsis, om denne målsætning vil blive nået.

Seneste offentligt tilgængelige version af direktivet, som blev behandlet af Ministerrådet, kan ses [her](#) (engelsk). Det bemærkes, at der ikke er tale om den vedtagne version. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil orientere [her](#), når den vedtagne udgave er offentligt tilgængelig.

Udbudspligtig aftale indgået uden forudgående udbud medførte, at aftalen blev erklæret for uden virkning, og at ordregiver blev pålagt økonomisk sanktion

Klagenævnet for Udbuds kendelse af 10. februar 2014, Sønderborg Affald A/S mod Affaldsregion Nord I/S.

Sagen drejede sig om et samarbejde mellem to fælleskommunale selskaber, Affaldsregion Nord I/S (AN) og Trekantsrådets Affaldsselskab I/S (TAS) om håndtering af forbrændingseget affald fra AN's geografiske område. Parterne indgik en leveringsaftale den 10. juli 2012, som gik ud på, at TAS skulle stå for afbrændingen af AN's affald mod betaling.

Leveringsaftalen havde ikke været annonceret eller i udbud, og AN havde ikke indrykket en § 4-bekendtgørelse (profylaksebekendtgørelse) i EU-Tidende.

Den 1. oktober 2013 indgav klager en klage til Klagenævnet for Udbud over AN med påstand om, at AN havde handlet i strid med Udbudsdirektivets artikel 28 ved at indgå kontrakt med TAS uden forudgående udbud, og derudover at kontrakten skulle erklæres for uden virkning.

AN gjorde gældende, at den indgåede aftale ikke var udbudspligtig, idet der var tale om et horisontalt samarbejde, dvs. et samarbejde mellem offentlige enheder, der har til formål at sikre gennemførelsen af en fælles public service opgave, som er undtaget fra udbudspligten i medfør af udbudsdirektivet.

Klagenævnet for Udbud fastslog, at aftalen ikke kunne anses for et horisontalt samarbejde, og at aftalen mellem AN og TAS ikke var gensidig, idet TAS' primære formål var forbrænding af affald m.m., mens AN's primære formål var bortskaffelse af affald. TAS havde i øvrigt samtidig påtaget sig affaldsbortskaffelsesaftaler for andre aktører i et ikke uvæsentligt omfang. Den påklagede aftale angik derfor ikke en gensidig gennemførelse af en fælles public service opgave. På denne baggrund faldt aftalen ikke under den undtagelse til udbudspligt, som ifølge EU-Domstolens praksis gælder for udførelsen af visse public serviceopgaver. Da der således var sket ulovlig direkte kontrakttildeling, erklærede Klagenævnet for Udbud kontrakten for uden virkning fra 1. juli 2014. Hertil pålagde de AN en økonomisk sanktion på kr. 500.000, hvilket var begrundet i overtrædelsens alvorlige karakter.

Kommentar:

Kendelsen viser, at selvom det kan udledes af EU-Domstolens praksis, at der er fleksible muligheder for såkaldte horisontale samarbejder mellem offentlige organer uden udbud, så er det helt afgørende på forhånd – før et sådant samarbejde iværksættes – at få analyseret nøje, at alle betingelserne for, at et sådant samarbejde kan indgås uden forudgående udbud, er opfyldte, idet konsekvenserne af en fejlurdering er alvorlige. Manglende udbud af en udbudspligtig kontrakt udgør den groveste af alle overtrædelser af udbudsreglerne og dermed kerneområdet for de tilfælde, hvor sanktionerne uden virkning og større bøder (økonomisk sanktion) kan bringes i anvendelse.

Link til Klagenævnet for Udbuds kendelse [her](#).

Upræcise beskrivelser af hvorledes mindstekrav var opfyldt måtte fortolkes som forbehold, selvom det generelt var anført i tilbuddet, at der ikke var forbehold mod mindstekrav

Klagenævnet for Udbuds kendelse af 31. januar 2014, Avaleo ApS mod Vejle Kommune.

Sagen vedrørte en kontrakt om levering og drift af et it-fagsystem til velfærdsforvaltningen i Vejle Kommune. Tildelingskriteriet var det *økonomisk mest fordelagtige tilbud*. Det fremgik af udbudsbetingelserne, at eventuelle forbehold skulle fremgå udtrykkeligt af tilbuddet. Det fremgik videre, at forbehold for grundlæggende elementer i udbudsmaterialet ville medføre, at ordregiver var forpligtet til at se bort fra tilbuddet. Ordregiver modtog to tilbud.

Udbudsmaterialet indeholdt en række mindstekrav, herunder krav om, at der skulle være snitflader til en række navngivne systemer/databaser, herunder Stofmisbrugsdatabasen. Det var i spørgsmål/svar-runden blevet afklaret, at ordregiver ikke krævede uddybende beskrivelser i forhold til tilbudsgivers opfyldelse af mindstekrav.

En tilbudsgiver, CSC Scandihealth A/S (CSC) havde i sit tilbud angivet, at tilbuddet opfyldte alle mindstekrav, og at der ikke var forbehold overfor udbudsmaterialet. Ud for et mindstekrav om snitflader, havde CSC som en uddybende beskrivelse af opfyldelsen af mindstekravet angivet en liste over tilbudte snitflader. Stofmisbrugsdatabasen var ikke nævnt på listen. CSC angav i sit tilbud også udfor en række andre mindstekrav uddybende beskrivelser af, hvorledes mindstekravene var opfyldte.

Efter tilbudsfristens udløb skrev ordregiver til CSC og bad CSC bekræfte, at en række af beskrivelserne vedrørende mindstekrav ikke var udtryk for forbehold, selvom beskrivelserne ikke omtalte alle forhold, som var nævnt i mindstekravet. CSC bekræftede dette og fik herefter tildelt kontrakten.

Den forbigåede tilbudsgiver klagede til Klagenævnet for Udbud med påstand om, at ordregiver i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet havde overtrådt forhandlingsforbuddet ved at anmode om sådanne bekræftelser, idet CSC derved fik mulighed for at forbedre sit tilbud. Ordregiver forsvarede sig med, at der alene var tale om en teknisk afklaring, og at fx listen over snitflader i CSC's tilbud ikke skulle forstås som udtømmende.

Klagenævnet for Udbud vurderede, at listen over snitflader i CSC's tilbud fremstod udtømmende, og at det i læsevejledningen til tilbuddet var anført, at det pågældende bilag indeholdt "*en udførlig beskrivelse*", og at disse informationer var vedlagt for at give ordregiver et "*så fuldstændigt beslutningsgrundlag og viden om leverancen, som muligt*". Klagenævnet for Udbud lagde vægt på, at det er tilbudsgivers risiko, at der opstår uklarhed i et tilbud som følge af uoverensstemmende angivelser i et tilbud. Der var ikke tale om klare skrive-, slå- eller regnefejl eller lignende, som kunne begrunde en hurtig og effektiv afklaring. Klagenævnet for Udbud konkluderede herefter, at Vejle Kommune havde handlet i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet i udbudsdirektivets artikel 2, og det udbudsretlige forhandlingsforbud ved at forhandle med CSC om CSC's forbehold overfor udbudsmaterialet efter afleveringen af tilbud og inden kontrakttildelingen og ved at tildele kontrakten til en tilbudsgiver, der havde afgivet et ukonditionsmæssigt tilbud. Klagenævnet for Udbud annullerede herefter tildelingsbeslutningen.

Kommentar:

Kendelsen er et klassisk eksempel på det dilemma, som ordregiver står i, når ordregiver har fået et attraktivt tilbud, som ordregiver ønsker at antage, men tvivl opstår med hensyn til om tilbuddet er ukonditionsmæssigt. Kendelsen viser en fortsat restriktiv tilgang fra Klagenævnet for Udbud med hensyn til mulighederne for at søge uklarheder i tilbuddet afklaret under begrebet teknisk afklaring. En sådan teknisk afklaring kommer meget let til at indebære en mulighed for tilbudsgiveren for at forbedre indholdet af sit tilbud, hvilket er i strid med ligebehandlingsprincippet. Det er derfor et område, hvor ordregiveren meget nøje skal overveje sin handlemåde, inden der ageres.

Kendelsen understreger videre, at tilbudsgiver har det fulde ansvar for eventuelle uklarheder i sit tilbud. Hvis ordregiver ikke har efterspurgt beskrivelser af, hvordan mindstekrav opfyldes, er det gode råd til tilbudsgivere i mange tilfælde i tilbuddet at begrænse sig til en bekræftelse af, at mindstekravene er opfyldte, men ikke hvordan, idet angivelser af, hvorledes mindstekravene opfyldes i en række tilfælde kan give anledning til tvivl med hensyn til om tilbuddet er konditionsmæssigt. I sådanne tilfælde kan der ikke rettes op på denne uklarhed ved at tilbuddet indeholder en generel bekræftelse på, at tilbuddet ikke indeholder forbehold.

Link til Klagenævnet for Udbuds kendelse [her](#).

Kravene til indholdet af en erklæring fra en underleverandør om tilrådighedsstillelse af økonomisk og finansiell kapacitet

Klagenævnet for Udbuds kendelse af 29. januar 2014, Axiell Danmark A/S mod Kombit A/S.

Kombit A/S (Kombit) udbød en kontrakt om udvikling, drift, vedligehold og videreudvikling af nyt fælles bibliotekssystem til danske kommuner. Kontrakten blev tildelt Dantek A/S (Dantek).

Axiell A/S (Axiell), der ikke selv havde afgivet bud, klagede over, at Kombit havde taget tilbuddet fra Dantek i betragtning, uanset at Dantek ikke opfyldte et mindstekrav til egenkapital, og idet Kombit havde antaget tilbud fra Dantek uden at have sikret sig garanti fra underleverandøren TDC Hosting A/S (TDC Hosting) om, at TDC Hosting ville indestå for Danteks økonomiske forpligtelser.

TDC Hosting, hvis økonomiske kapacitet Dantek havde ladet indgå i sit tilbud, havde alene afgivet en hensigtserklæring og ikke en egentlig garantierklæring eller lignende over for Dantek. Axiell gjorde herefter gældende, at denne hensigtserklæring ikke forpligtede TDC Hosting over for Kombit, og at Dantek derfor ikke opfyldte de mindstekrav til økonomisk kapacitet, som fremgik af udbudsbekendtgørelsen. Kombit var derfor forpligtiget til at afvise tilbuddet fra Dantek.

Klagen blev ikke taget til følge, da Klagenævnet for Udbud fandt, at det afgørende var, om det kunne lægges til grund, at TDC Hosting ved den afgivne underleverandørerklæring havde forpligtet sig på en sådan måde, at Dantek som tilbudsgiver kunne opfylde de fastsatte mindstekrav til bl.a. egenkapital. Klagenævnet for Udbud fandt, at dette krav var opfyldt, da TDC Hosting i erklæringen betingelsesløst stillede sin økonomiske kapacitet til rådighed med ordvalget: *"stiller sine kompetencer og kapacitet til rådighed for levering af IT driftsydelser, jf. udbudsbekendtgørelsens punkt III.2 om økonomisk kapacitet"*. Klagenævnet lagde videre vægt på, at erklæringen havde anvendt den skabelon for erklæringen, som

Kombit havde henvist til i udbudsbekendtgørelsen og udbudsbetingelserne, og at der ikke heri var stillet krav om en egentlig garanti fra underleverandøren i forbindelse med kontraktindgåelsen.

Kommentar:

Kendelsen er konkret begrundet, men viser hvor vigtigt det er, at tilbudsgivere gør sig umage ved tilvejebringelse af dokumentation for, at de økonomiske betingelser er opfyldt.

Axiell havde i øvrigt nedlagt påstand om, at kontrakten skulle erklæres for uden virkning med henvisning til, at såfremt Dantek ikke havde opfyldt mindstekravene, så ville det have været en væsentlig ændring af en udbudt kontrakt, som ville have medført, at kontrakten skulle have været genudbudt, hvilket den jo ikke ville have været blevet. Klagenævnet for Udbud tog ikke stilling til denne påstand, fordi Axiell ikke fik medhold i sine øvrige påstande, men selv hvis Axiell havde fået medhold, må det antages, at Klagenævnet for Udbud ville have afvist påstanden, da sanktionen uden virkning kun kan finde anvendelse, hvor der slet ikke har været noget udbud, hvilket ikke var tilfældet i denne sag.

Link til Klagenævnet for Udbuds kendelse [her](#).

Når én konsortiedeltager går konkurs, kan den anden konsortiedeltager ikke "overtage" konsortiets prækvalifikation

Klagenævnet for Udbuds kendelse om opsættende virkning af 28. januar 2014, MT Højgaard A/S og Züblin A/S mod Banedanmark.

Banedanmark udbød anlægning af jernbanestrækningen mellem København og Ringsted som udbud med forhandling efter forsyningsvirksomhedsdirektivet. Per Aarsleff A/S (Per Aarsleff) og E. Pihl & Søn A/S (Pihl & Søn) dannede et konsortium - TP 4 Urban Tunnels I/S – som blev prækvalificeret. Efterfølgende gik Pihl & Søn konkurs. og herefter anmodede Per Aarsleff ordregiver om at fortsætte alene som tilbudsgiver, hvilket Banedanmark tillod. Per Aarsleff blev senere tildelt kontrakten.

MT Højgaard A/S og Züblin A/S indgav herefter klage til Klagenævnet for Udbud med påstand om, at der ikke kunne indgås kontrakt med Per Aarsleff, da Per Aarsleff ikke var den økonomiske aktør, som var blevet prækvalificeret, idet det alene var interessentskabet TP 4 Urban Tunnels I/S, der var prækvalificeret. Klagerne gjorde i øvrigt gældende, at Per Aarsleff ikke selvstændigt opfyldte kravene til teknisk kapacitet efter udbudsbekendtgørelsen.

Banedanmark gjorde gældende, at der var tale om en ekstraordinær begivenhed, som Per Aarsleff ikke havde haft nogen indflydelse på, hvilket viste, at Banedanmark ikke havde forsøgt at omgå udbudsreglerne. Banedanmark havde vurderet, at Per Aarsleff rådede over de fornødne ressourcer, herunder fra COWI A/S, der måtte være nødvendige for kontraktens udførelse.

Klagenævnet for Udbud tog i kendelsen stilling til, hvorvidt klagen skulle tillægges opsættende virkning. For så vidt angår betingelsen om *fumus boni juris*, dvs. om klagen har noget på sig, udtalte Klagenævnet for Udbud, at den foreliggende situation, hvor ændringen er indtruffet, *inden* ordregiveren har truffet tildelingsbeslutning og indgået kontrakt, adskiller sig væsentligt fra tilfælde, hvor der, *efter* at der er indgået kontrakt med en tilbudsgiver, indtræder en situation, hvor tilbudsgiveren tages under insolvensbe-

handling. Det forhold, at en ordregiver har prækvalificeret et konsortium indebærer ikke, at de enkelte konsortiedeltagere hver for sig er blevet prækvalificeret, uagtet at den pågældende virksomhed opfyldte betingelserne herfor.

Klagenævnet for Udbud fandt det derfor sandsynligt på det foreliggende foreløbige grundlag, at klagerne ville få medhold i deres påstand, hvorfor betingelsen om *fumus boni juris* var opfyldt.

Derimod fandt klagenævnet, at betingelsen om *uopsættelighed* ikke var opfyldt, da klagernes tab vil kunne genoprettes ved erstatning. Klagen blev derfor ikke tillagt opsættende virkning.

Kommentar:

Denne kendelse fastholder den restriktive kurs, som Klagenævnet for Udbud hidtil har anlagt – i sin i øvrigt sparsomme praksis om emnet – mht. mulighederne for at tillade ændringer i tilbudsgivers sammensætning. Problemstillingen er praktisk relevant, og det bliver interessant at se, om Klagenævnet for Udbud opretholder sin vurdering af spørgsmålet i den endelige afgørelse, hvilket jo oftest sker. Spørgsmålet er, om udfaldet ville være blevet det samme, hvis kontrakten på tidspunktet for Pihl & Søns konkurs allerede var indgået, og de øvrige konsortiedeltagere herefter ønskede at fortsætte kontrakten alene. Dette spørgsmål lader Klagenævnet for Udbud stå åbent, men spørgsmålet er behandlet af professor Steen Treumer i artiklen "Overdragelse af kontrakter omfattet af EU's udbudsregler efter konkurs", der er offentliggjort i UfR 2013B.409.

Link til Klagenævnet for Udbuds kendelse [her](#).

Træk på rammeaftaler indgået med tilbudsgiver på trods af annullation af en beslutning om at prækvalificere denne tilbudsgiver er (naturligvis) i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet, men fik konkret ingen konsekvenser for ordregiveren

Klagenævnet for Udbuds kendelse af 28. januar 2014, Adams Transport Co. ApS mod Udenrigsministeriet

Kendelsen omhandler samme udbud som kendelse af 26. juli 2012 mellem samme parter. Link til denne kendelse [her](#).

Kendelsen vedrører et begrænset udbud af en række flytte- og opmagasineringsopgaver, opdelt på delaftaler. Delaftalerne var parallelle rammeaftaler med op til tre leverandører pr. delaftale. Ordregiver modtog tilbud fra fem tilbudsgivere, herunder klageren, Adams Transport Co. ApS og Crown Worldwide ApS (Crown Worldwide).

Klagers tilbud blev af ordregiver afvist som ukonditionsmæssigt, og kontrakten tildeltes Crown Worldwide. Derpå indgav klager en klage til Klagenævnet for Udbud, bl.a. med påstand om annullation af ordregiverens beslutning om at prækvalificere Crown Worldwide og lovliggørelse af udbudsforretningen.

Ved kendelse af 26. juli 2012 annullerede Klagenævnet for Udbud ordregivers beslutning om at prækvalificere Crown Worldwide, da Crown Worldwide ikke opfyldte alle mindstekrav til egnethed. Klageren fik derimod ikke medhold i, at ordregiver skulle påbydes at lovliggøre selve udbudsforretningen. Forinden havde Klagenævnet for Udbud afvist at give klageren medhold i en påstand om opsættende virkning.

Mens denne sag verserede ved Klagenævnet for Udbud, indgik ordregiveren derfor en rammeaftale med Crown Worldwide.

Ordregiver fastholdt sin tildeling af en rammeaftale til Crown Worldwide og fortsatte – på trods af kendelsen af 26. juli 2012 – med at benytte Crown Worldwide til flytteopgaver ved at tildele dem konkrete ordrer omfattet af de indgåede rammeaftaler.

Herefter indgav klager på ny, den 11. oktober 2012, en klage til Klagenævnet for Udbud, bl.a. med påstand om, at ordregiver havde handlet i strid med udbudsdirektivets artikel 28 ved at tildele Crown Worldwide kontrakter på baggrund af rammeaftalerne på trods af Klagenævnet for Udbuds kendelse af 26. juli 2012 om annullation af prækvalifikationsbeslutningen. Klager nedlagde endvidere påstand om, at kontrakterne skulle erklæres for uden virkning i henhold til håndhævelseslovens § 17, stk. 1, nr. 1, fordi de i realiteten var indgået uden forudgående udbud.

Klagenævnet for Udbud fastslog, at ordregiver havde krænket udbudsdirektivets artikel 2 og artikel 28 ved at lade Crown Worldwide deltage i udbuddet og herefter tildele Crown Worldwide opgaver efter de af udbuddet omfattede kontrakter, da Crown Worldwide ikke lovligt kunne deltage i udbuddet som tilbudsgiver. Disse overtrædelser fik dog ikke videre konsekvenser for ordregiver, idet påstanden, om at kontrakterne skulle erklæres for uden virkning, ikke blev taget til følge. Klagenævnet for Udbud anførte her til, at der ikke i håndhævelsesloven var hjemmel til at erklære kontrakterne for uden virkning, da de – skønt uretmæssigt – var blevet tildelt i tilknytning til en gennemført udbudsforretning.

Kommentar:

Kendelsen viser, at det forhold, at der har været afholdt et udbud – uanset at der blev truffet en ulovlig beslutning om prækvalifikation af den senere vindende tilbudsgiver – indebærer, at håndhævelseslovens § 17, stk. 1, nr. 1, ikke kan tages i anvendelse over for de indgåede rammeaftaler.

Realiteten i denne sag var herefter, at det var uden betydning, at Klagenævnet for Udbud havde annulleret prækvalifikationsbeslutningen vedrørende rammeaftalerne, og at der reelt ikke var nogen effektive sanktioner, der kunne bringes i anvendelse overfor ordregiveren, når Klagenævnet for Udbud afviste, at der i dette tilfælde var hjemmel til at anvende sanktionen *uden virkning*. Dette på trods af, at ordregiveren, jf. den gengivne korrespondance i sagen, begik en åbenbar og grov overtrædelse af udbudsreglerne og helt bevidst tilsidesatte Klagenævnet for Udbuds kendelse af 26. juli 2012. Dette skyldes muligvis, at kendelsen blev afsagt på et tidspunkt, hvor ordregiveren allerede havde tildelt Crown Worldwide en rammeaftale, fordi klagen ikke var blevet tillagt opsættende virkning.

Hele dette forløb viser tydeligt, at Klagenævnet for Udbuds fortsatte restriktive praksis med hensyn til ikke at give opsættende virkning, på trods af at "*fumus*" betingelsen klart er opfyldt, i en række tilfælde medfører, at sanktionerne for overtrædelse af udbudsreglerne ikke er effektive; for selvom en klager får ret i sin klage, så er den pågældende i praksis magtesløs overfor en ordregiver, der vælger at tilsidesætte Klagenævnet for Udbuds afgørelser og opretholde en ulovlig forvaltningsafgørelse.

Link til Klagenævnet for Udbuds kendelse [her](#).

Ændring af kontrakt vedrørende forhold, der ikke har nær sammenhæng med den oprindelige kontrakt, forudsætter nyt, særskilt udbud

Østre Landsrets dom af 20. december 2013 i sag nr. B-2587-12, 19. afd., Finn Frogne A/S mod Rigspolitiet v/Center for Beredskabskommunikation

Sagen blev i første instans afgjort af Klagenævnet for Udbud ved kendelse af 3. november 2011. Link til Klagenævnet for Udbuds kendelse [her](#).

Sagen vedrører statens udbud og efterfølgende indgåelse af kontrakt om levering af IT-ydelser til et landsdækkende beredskabssystem; SINE-nettet, hvor kontrakten blev tildelt Terma A/S. Kontrakten blev ved et senere forlig ændret væsentligt uden forudgående udbud, men med indrykning af en profylaksebekendtgørelse i EU-Tidende. Finn Frogne A/S (Finn Frogne) klagede i standstillperioden til Klagenævnet for Udbud over, at forliget blev indgået uden forudgående udbud, idet Finn Frogne var potentiel tilbudsgiver. Finn Frogne nedlagde bl.a. påstand om, at forligsaftalen skulle erklæres for uden virkning. Finn Frogne fik delvist medhold og indbragte kendelsen for Retten på Frederiksberg, der henviste sagen til Østre Landsret.

Østre Landsret fastslog, at hensynet til udbudsreglernes effektivitet tilsiger, at der ved ændringer af en udbudt kontrakt må være en nær sammenhæng mellem den oprindelige og den fortsættende del af aftaleforholdet. Dette var konkret tilfældet for en del af forligsaftalen vedrørende installation af radiodispatches, hvor installationen efter forligsaftalen i al væsentlighed svarede til en pilotprojekt-installation, som var foretaget under den oprindelige aftale. Denne del af aftalen krævede således ikke fornyet udbud.

En anden del af forligsaftalen vedrørte imidlertid et helt nyt forhold i form af overdragelse af to serverfarme til en værdi af i alt 50 mio. kr. Østre Landsret fandt, at denne del af forligsaftalen ikke havde nær sammenhæng med den oprindelige aftale, og at det ville have været muligt for andre aktører på markedet at afgive tilbud på denne del. Østre Landsret konkluderede derfor, at det var i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet at indgå forligsaftalen på dette punkt.

Østre Landsret erklærede dog ikke forligsaftalen for uden virkning, da ordregiver forinden indgåelsen havde indrykket en profylaksebekendtgørelse efter håndhævelseslovens § 4 med standstillperiode på 10 kalenderdage. Landsretten fandt heller ikke grundlag for at statuere annullation eller pålægge Rigspolitiet en økonomisk sanktion. Østre Landsret opretholdt således i det væsentligste Klagenævnet for Udbuds afgørelse af 3. november 2011.

Kommentar:

Dommen omhandler spørgsmålet om, hvornår en ændring af en aftale er så væsentlig, at ændringen forudsætter fornyet udbud. Østre Landsret lagde med henvisning til effektivitetsprincippet vægt på, om der var en nær sammenhæng mellem den oprindelige og den fortsættende aftale som kriterium for, om udbud var påkrævet.

Dommen viser også, at indrykning af en bekendtgørelse efter håndhævelseslovens § 4 kan have meget væsentlig betydning i tilfælde, hvor en udbudt kontrakt ændres, idet sanktionen *uden virkning* dermed undgås.

Link til Østre Landsrets domsresumé [her](#).

Nye tærskelværdier i henhold til EU-udbudsdirektiverne pr. 1. januar 2014

EU-Kommissionen har med virkning fra 1. januar 2014 vedtaget Forordning (EU) nr. 1336 af 13. december 2013, hvorefter tærskelværdierne i udbudsdirektiverne hæves lidt.

Baggrunden for ændringen er, at tærskelværdierne i alle direktiverne skal svare til de tærskelværdier, der fremgår af Aftale om offentlige indkøb, som Rådet har indgået ved afgørelse 94/800/EF. De danske modværdier af de nye tærskelværdier er herefter som følger:

Direktiv nr. 2004/18/EF	Statslige myndigheder:	Regionale/kommunale myndigheder og offentligretlige organer mv.:
Tjenesteydelser		
Bilag II A tjenesteydelser (undtaget tjenesteydelser i kategori 8 og de tjenesteydelser i kategori 5 hvis CPV-positioner svarer til CPC-nummer 7524, 7525 og 7526):	998.019 kr.	1.541.715 kr.
Bilag II A tjenesteydelser i kategori 8 og kategori 5 (kun CPV-positioner der svarer til CPC-nummer 7524, 7525 og 7526):	1.541.715 kr.	1.541.715 kr.
Bilag II B tjenesteydelser:	1.541.715 kr.	1.541.715 kr.
Delydelser:	595.832 kr.	595.832 kr.
Varer		
Vareindkøb:	998.019 kr.	1.541.715 kr.
Delydelser:	595.832 kr.	
Varekøb på forsvarsområdet omfattet af bilag V:	998.019 kr.	
Varekøb på forsvarsområdet <i>ikke</i> omfattet af bilag V:	1.541.715 kr.	
Bygge- og anlæg		
Bygge- og anlægsarbejder:	38.624.809 kr.	38.624.809 kr.
Koncessioner:	38.624.809 kr.	38.624.809 kr.
Delarbejder:	7.447.900 kr.	7.447.900 kr.
Direktiv nr. 2004/17/EF (forsyningsvirksomhedsdirektivet)	Virksomheder omfattet af direktivet	
Varer og tjenesteydelser:		3.083.431 kr.
Bygge- og anlægsarbejder:		38.624.809 kr.
Delydelser (tjenesteydelser og varer):		595.832 kr.
Delarbejder (bygge- og anlæg):		7.447.900 kr.

Link til Kommissionens Forordning (EU) Nr. 1336/2013 [her](#).

Vi står naturligvis meget gerne til rådighed, såfremt I har spørgsmål til ovenstående eller andre spørgsmål vedrørende udbudsretlige problemstillinger.

LOTTE HUMMELSHØJ
ADVOKAT (L)
LH@NNLAW.DK

GUNVER HEIMDAL-KEJ
ADVOKAT
GHK@NNLAW.DK

KATRINE LAPP
ADVOKAT
KL@NNLAW.DK

PERNILLE STAAL HEINEL
ADVOKATFULDMÆGTIG
PSH@NNLAW.DK

NIELSEN NØRAGER

Nielsen Nøragers konkurrence- og udbudsretsgruppe ledes af advokat Henrik Peytz og advokat Lotte Hummelshøj, der begge har stor erfaring med rådgivning om udbudsretlige spørgsmål og førelse af sager om udbudsret for Klagenævnet for Udbud og domstolene. Herudover består gruppen af advokat Thomas Mygind, advokat Betina Schiønning, advokat Gunver Heimdal-Kej, advokat Katrine Lapp og advokatfuldmægtig Pernille Staal Heinel.

Tilmeld/frameld dig nyhedsbrevet på www.nnlaw.dk

DETTE NYHEDSBREV KAN IKKE ERSTATTE JURIDISK RÅDGIVNING. NIELSEN NØRAGER ADVOKATPARTNERSELSKAB OG DE OVENNÆVNTE JURISTER PÅTAGER SIG INTET ANSVAR FOR TAB SOM DIREKTE ELLER INDIREKTE FØLGE AF BRUG AF NYHEDSBREVET, HERUNDER FOR TAB SOM FØLGE AF UTILSTRÆKKELIGE ELLER FEJLAGTIGE INFORMATIONER, VURDERINGER ELLER ANDRE FORHOLD I FORBINDELSE MED NYHEDSBREVET. NIELSEN NØRAGER ADVOKATPARTNERSELSKAB YDER RÅDGIVNING I FORBINDELSE MED KONKRETE SPØRGSMÅL I OVERENSSTEMMELSE MED DE ADVOKATETISKE REGLER.